

После той възви къмъ къщичката.

И изведнажъ съгледа въ тревата мрежата съ рибите. Той я вдигна, разгледа я, усмихна се и извика: „Вилхелмъ!“

Единъ войникъ съ бѣла престилка се завтече. И прусакътъ, като му подхвърли лова на двамата застреляни, заповѣда:

— Изпържи ми веднага тия малки животинки, докато сѫ още живи. Това ще бѫде прелестно.

После пакъ запуши лулата си.

Преведе отъ френски Ас. Младеновъ

Никола Никитовъ

Раковски)*

*Поклонъ на тебе, духъ крилати,
въ далечни дни ти пръвъ борецъ!
Поетъ и Вождъ — въ човъка сляти,
на своя родъ Тръбачъ и Жрецъ!*

*На гибелъ страшната закана
духа ти нивга не преви.
Юнашко знаме сръдъ Балкана
за свободата ти разви.*

*И нъматъ властъ надъ тебъ бедите,
не клюмна буйната глава.
Съсъ пъсни будъше душите —
за подвигъ ти ги призова.*

*Поклонъ предъ огнената бездна
на твойта въра, духъ крилатъ!
Народътъ, Вождо, не изчезна,
завета пази — чистъ и святъ.*

*) Маршъ, композиранъ отъ Добри Христовъ за софийската прогимназия „Раковски“.